

2. UDGIFTSPOLITIKKEN I 1993

2.1. Hovedlinjer i udgiftspolitikken

En løsning af strukturproblemerne i dansk økonomi er en afgørende forudsætning for skabelsen af en varig økonomisk vækst og en øget beskæftigelse.

Den offentlig udgiftspolitik kan understøtte en sådan vækstpolitik bl.a. ved:

- * At opretholde den stabile finanspolitiske kurs med uændret udgiftsniveau.
- * At foretage vækstfremmende omprioriteringer af de offentlige udgifter.
- * At øge markedsorienteringen af den offentlige sektor.

Inden for den stramme udgiftspolitik kan der tages vigtige skridt til at øge beskæftigelsen og fremme en sund økonomisk vækst. Som eksempler herpå kan nævnes sidste års finanslovaftale om fremrykning af offentlige investeringer og det brede forlig i dette forår om en aktiveringsindsats.

Ved at fastholde den stramme finanspolitik undgås:

- * En forøgelse af underskuddet på de offentlige budgetter.
- * En forøgelse af den offentlige gæld og rentebyrde. Den offentlige gæld udgør i dag ca. 60 pct. af BNP.
- * Et fornyet lønpres og stigende inflation. Den hidtidige lavinflationspolitik har været en afgørende forudsætning for den positive betalingsbalanceudvikling og for troværdigheden bag den faste kronekurs.

Herudover taler Danmarks uafklarede forhold til det fremtidige EF-samarbejde for, at stabiliteten i den finanspolitiske kurs opretholdes.

Det offentliges gæld og rentebyrde

Ved en stabil og stram udgiftspolitik er det lykkedes at reducere udgiftstrykket fra 61,2 pct. i 1982 til ca. 58,4 pct. i 1993. Det har bidraget til, at danske økonomi i dag har et bedre udgangspunkt for vækst og beskæftigelsesfremgang i den private sektor.

Siden 1982 er det lykkedes at nedbringe den offentlige gæld som andel af BNP, jf. figur 2.1.1. Efter 1987 har gældsraten stabiliseret sig og siden 1991 er der sket en vis stigning.